

Czas podpisać Zrewidowaną Europejską Kartę Społeczną

24 czerwca 2025

Zgromadzenie Ogólne Polskiego Komitetu EAPN 16 czerwca przyjęło uchwałę w sprawie ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Dwadzieścia lat temu Polska podpisała Zrewidowaną Europejską Kartę Społeczną. Inicjatorem tego działania była ówczesna wicepremierka Izabella Jaruga-Nowacka. Karta została przyjęta w Radzie Europy w 1996 roku. Jak dotąd podpisało i ratyfikowało ją 36 państw. Osiem państw, w tym Polska do dzisiaj nie ratyfikowało tego dokumentu.

Zrewidowana Europejska Karta Społeczna oprócz wzmocnienia praw społecznych (zapisanych w dotychczasowej Europejskiej Karcie Społecznej) obok zwiększenia ochrony dzieci, macierzyństwa i praw osób starszych, dodała też nowe prawa związane z prawami pracowniczymi oraz kwestiami skutecznej polityki mieszkaniowej i ochrony przed ubóstwem. Polski Komitetu EAPN zwraca szczególnie uwagę, na art. 30 i 31 Karty.

Artykuł 30 dotyczący prawa do ochrony przed ubóstwem i marginalizacją społeczną, nakłada na państwa obowiązek przyjęcia ogólnego i skoordynowanego podejścia do walki z ubóstwem i wykluczeniem. Istotną kwestią jest promowanie rzeczywistego dostępu osób i rodzin zagrożonych lub znajdujących się w trudnej sytuacji do podstawowych zasobów i usług, z obszarów takich jak: zatrudnienie, mieszkanie, szkolenie, kształcenie, kultura oraz pomoc społeczna i opieka medyczna. Wymaga to nie tylko tworzenia mechanizmów wsparcia, ale ciągłego przeglądu sytuacji.

Artykuł 31 odnoszący się do prawa do mieszkania wskazuje na precyzyjne i wyraźne ujęcie tej tematyki w zakresie praw społecznych. W zapisach tego artykułu zobowiązuje się państwa

do podjęcia działań w trzech głównych obszarach:

1. Popierania dostępu do mieszkań o odpowiednim standardzie (co obejmuje m.in. bezpieczeństwo prawne zajmowania lokalu, dostęp do podstawowych usług, odpowiednią infrastrukturę, warunki sanitarne).
2. Zapobiegania i ograniczania bezdomności w celu jej stopniowego likwidowania. Wymaga to zarówno działań prewencyjnych, jak i zapewnienia schronienia oraz wsparcia dla osób bezdomnych.
3. Uczynienie kosztów mieszkań (czynszów, opłat) dostępnymi dla osób, które nie mają wystarczających zasobów, np. poprzez systemy dodatków mieszkaniowych, budownictwo socjalne czy regulację rynku.

„Już w 2002 roku w „Strategii Polityki Społecznej. Praca i zabezpieczenie społeczne 2002-2005” zapowiedziano nie tylko podpisanie, ale i ratyfikowanie Zrewidowanej Karty. Ostatecznie w 2005 roku Polska podpisała dokument, w czym bardzo pomogła inicjatywa ówczesnej Ministra Polityki Społecznej, Izabeli Jarugi-Nowackiej. Niedługo potem zmieniły się rządy, ale w 2008 roku, w ramach Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych powołano zespół, który miał zająć się przeglądem przepisów i przygotowaniem do ratyfikacji zrewidowanej Karty. Do dziś jej nie ratyfikowano” – mówi Cezary Miżejewski, Wiceprzewodniczący Polskiego Komitetu EAPN.

Ratyfikacja Karty wraz z protokołem skargowym mogłaby w znaczący sposób zmotywować władze publiczne w Polsce do działań w zakresie praw społecznych i przeciwdziałania ubóstwu.

Polski Komitet EAPN konsekwentnie od 2015 roku wzywa do ratyfikacji Karty.

Polski Komitet EAPN (Polski Komitet Europejskiej Sieci Przeciwdziałania Ubóstwu) powstał w 2007 r. jako platforma

współpracy 15 organizacji pozarządowych działających w obszarze szeroko rozumianej pomocy społecznej. Od 2024 r. jest zarejestrowanym związkiem stowarzyszeń. Należy do międzynarodowej sieci EAPN. Jest koalicją rzeczniczą, której cel stanowi złagodzenie, ograniczenie i rozwiązanie problemu ubóstwa w Polsce.

Źródło: [NowyObywatel.pl](https://nowyobywatel.pl)